కథా కౌముది

రక్షాబంధనము

కుంతి

8వ నంబర్ బస్సు మధ్య తరగతి కుటింబికుడిలా, తన శక్తి కన్నా ఎక్కువ బరువును మోస్తూ, ఉసురుమంటూ ఆబిడ్స్ బస్‌స్టాప్‌లో ఆగింది. ఆకలితో ఆబగొన్న దరిద్రులు నిండు కంచం కనబడితే ఎగబడినట్లుగా ప్రయాణికులు ఒక్కసారిగా బస్సు పైకి ఎగబడ్డారు.

శేషు తన చేతిలోనున్న సంచులను పొదివి పట్టుకుని, జేబుదొంగలనుండి జాగ్రత్త పడుతూ, ఒక్క ఉదుటున బస్సు దిగే ప్రయత్నం చేస్తుండగా, "ఇక నీ పాపాలు అయిపోయాయి పో" అని నరకంలో నుండి యమభటులచే తోసివేయడినట్లుగా బస్సులోనుండి తోసివేయబడ్డాడు. అతడికి ఒక్కసారిగా కొత్తలోకంలోకి వచ్చినట్లయింది. ఫుట్‌పాత్‌పై నిలబడి కాస్త ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

చేతిలోనున్నటువంటి అకౌంటెంట్ సుజాత మేడమ్‌కు సూపర్ మార్కెట్‌లో కొన్న సరుకులు, యూడీసీ వర్ధినికి కొన్న మందులు, ఎల్డీసీ పార్వతి బాబుకు కొన్న పాలడబ్బాలు, టైపిస్ట్ కాంతం కొరకై కట్టిన ఎలక్ట్రిక్, ఫోన్ బిల్లులు... గంట పర్మిషన్ అడిగినందుకు గంట క్లాస్ పీకి ఆ పై తన పిల్లల స్కూల్ ఫీజ్ కట్టమంటూ ఇచ్చిన సెక్షన్ ఆఫీసర్ ముత్యాలరావు పిల్లవాడి స్కూల్ రసీదులు, పక్కసీటు తులసీరాము కట్టమంటూ ఇచ్చిన ఇన్సూరెన్స్ బిల్లులు అన్నీ సక్రమంగా ఉన్నాయో లేవో చూసుకుని, అన్నీ ఉండడంతో తృప్తిగా ఊపిరి పీలుస్తూ ముందుకు కదిలాడు.

అతడు తొమ్మిది గంటలకు ఆఫీసు విడిచాడు. ఉదయం బ్రేక్‌ఫాస్ట్ కూడా చేయలేదు. గడియారం చూసుకున్నాడు. మధ్యాహ్నం రెండు గంటలయింది. "ఈ రోజు సగం దినం లీవు పెట్టాల్సిందే. ఈ నెలలో ప్రజాసేవలో లీవు పెట్టడం ఇది మూడవసారి. పోనీలే లేడీస్ స్టాఫ్ నన్ను తమ్ముడూ అని చూపే అభిమానం ముందు ఇది ఎంత?" అనుకున్నాడు.

శేషు పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేట్. కంప్యూటర్ ఆపరేటర్. ఈ మధ్యే ప్రభుత్వోద్యోగి అయ్యాడు. ఇంకా పెళ్ళికాలేదు. చురుకైనవాడు. చలాకీగా ఉంటూ అందరిని ఇట్టే ఆకట్టుకుంటాడు. ఆఫీసులో చేరిన కొద్దిరోజులకే అందరికీ దగ్గరయ్యాడు. ముఖ్యంగా లేడీస్టాఫ్‌కు. పనిలో చురుకుదనము, కలుపుగోలు తనము, చమత్కార గుణములన్నింటికీ మించి నలుగురికి సహాయపడే తత్వము అందరికీ దగ్గరయ్యేలా చేసింది.

ఆఫీసులో చేరిన కొన్ని దినాలలోనే అందరూ తమతమ పనులు ఇతడికి అప్పగించసాగారు. విసుక్కోకుండా నవ్వుతూ చేసేవాడు. తాను బ్యాచ్‌లర్. స్వతం భోజనం. మఠం నిద్ర.

సాయంత్రం ఆఫీసు అయిన తరువాత అతడికి వేరే పనిలేదు. సమయాన్ని సద్వినియోగం చేయగలిగే ఉత్తమ కళాభినివేశములుగాని, దుర్వినియోగం చేయగలిగే పాడు వ్యసనములు కానీ లేవు. అందరితో కలిసిపోయి తలలో నాలుకలా వ్యవహరిస్తూ జీవితాన్ని ప్రశాంతంగా గడపడం అతడికి ఇష్టం.

ఈ విషయం గ్రహించిన కొలీగ్స్ క్రమంగా తమ పనులను చాకచక్యంగా అతడిపై తోసేసేవారు. ఆనందంగా ఆ బరువును మోసేవాడు. అయితే ఎంత సహాయం సదుద్దేశముతో చేసినా అతడి వెనకాల జెంట్స్ స్టాఫ్ మాత్రం "అతడికేవో పనులుంటాయి కాబట్టి మన పనుల పేరుతో బయటికి వెళతాడు" అని తక్కువ చేసి మాట్లాడేవారు.

దీనితోపాటుగా అతనికి సంబరాల రాంబాబు అని నిక్‌నేమ్ తగిలించి వ్యంగ్యోక్తులు విసిరేవారు. అయినా శేషు దానిని సరదాగా తీసుకునేవాడు.

ఇక లేడీస్ స్టాఫ్ అతడితో ప్రేమగా చనువుగా ఉండేవారు. తమ్ముడూ అని ఆప్యాయంగా సంబోధించే వారు.

శేషును వర్ధిని మేడమ్ "తమ్ముడూ" అని పిలిచేది. కాంతం "అన్నయ్యా" అని పిలిచేది. శేషూ తమ్ముడు వచ్చిన తరువాత వర్ధిని అక్కయ్యకు పని మరీ సులువయింది. అంతకు మునుపు క్రష్‌లో పెట్టిన సంవత్సరం పిల్లవాడిని ఇపుడు తనతోపాటు ఆఫీసుకు తెచ్చుకోసాగింది. ఇక కాంతము అందమైన అమ్మాయి ఇంకా పెళ్ళికాలేదు. ఆమె అన్ని పనులు తప్పులు తడకగా చేసేది. ఆమె చేసే అన్ని తప్పులనుండి ఆఫీసర్ నుండి చీవాట్లు రాకుండా శేషు తప్పించేవాడు. శేషుకు కూడా వర్ధినీ అక్కయ్య అన్నా, కాంతం అన్నా అభిమానం.

వర్ధినీ అక్కయ్య శేషుతో "తమ్ముడూ ఈ నెల చివరిలో తిరుపతికి వెళ్ళాలి. అప్పుడే నాకు పీరియడ్స్. మా ఆయనకు అప్పుడే కుదిరింది. కాస్త మాత్రలు తెచ్చిపెట్టవూ" అన్న మాటలు గుర్తుకు రావడంతో రైట్ పాకెట్‌లో పెట్టిన మాత్రల పాకెట్ కై తడుముకున్నాడు. అవి భద్రంగా ఉన్నాయి.

శేషు ఆఫీసు వైపు నడిచాడు. బహుళ అంతస్థుల భవనంలో ఆరవ అంతస్థులో ఆఫీసు. లిఫ్ట్ కేసి నడిచాడు. లిఫ్ట్ చెడిపోయింది. "బాగుపడడానికి టైం పడుతుంది" అన్న లిఫ్ట్ బాయి మాటలకు నీరసపడిపోతూ, ఆకలిగా ఉన్న కడుపుకు ఆలోచనల మేత వేస్తూ, చేతిలోనున్న బరువైన సంచిలను మోస్తూ ఆఫీసుకు చేరుకున్నాడు. లంచ్ అవర్. ఎప్పటిలాగే ఆఫీసులో ఉన్న జెంట్స్ స్టాఫ్ క్యాంటిన్ వైపు వెళ్ళారు. సీట్లన్నీ ఖాళీగా ఉన్నాయి. ఆఫీసు బాయ్ శ్రీశైలం శేషును చూస్తూ, వింతగా నవ్వుతూ క్యాంటిన్ వైపు వెళ్ళాడు. కంప్యూటర్ సెక్షన్‌లో వున్న తన క్యాబిన్ వైపుకు కాకుండా రెస్ట్ రూమ్ వైపు దారితీసాడు. రెస్ట్‌రూమ్ పెద్దహాలు, మధ్యలో చిన్న పార్టిషన్, పార్టిషన్‌కు అటువైపు లేడీస్ రూమ్. ఇటువైపు జెంట్స్ రూమ్. రెస్ట్ రూమ్‌లోకి జారగిలాబడ్డాడు. ఎండలో వచ్చినందుకు, కడుపులో ఆకలిగా ఉన్నందుకు, ప్రొద్దున్నుండి రకరకాల పనులతో తిరిగినందుకు ఒక్కసారిగా అతడిని నీరసం ఆవరించింది. క్యాంటిన్ వైపు వెళ్ళబుద్ధి కాలేదు. లేడీస్ రూమ్ వైపు నుండి టిఫిన్ డబ్బాల చప్పుడు వినిపిస్తుంది. ఎందుకో లోపలికి వెళ్ళాలి అనిపించలేదు. వెళితే తమతమ బాక్స్‌ల్లో నుండి తీసి మరీ మరీ పెడతారు. అది ఎందుకో శేషుకి నచ్చదు.

ఒక్కసారిగా ఫ్యాన్ గాలికి, నీడకు ప్రాణము కుదుటపడడంతో కళ్ళు మూసుకుని కూర్చున్నాడు. పక్కగదిలోనుండి మాటలు స్పష్టంగా వినబడసాగాయి.

"ఏం వర్ధినీ శేషుతో ఏమేమి తెప్పిస్తున్నావు" అడిగింది కాత్యాయని.

"ఆ ఏముంది? పీరియడ్స్ ఆగడానికి మందులు, కొన్ని ఇంట్లోకి సరుకులు"

"తప్పుకదే వర్ధినీ మరీ ఆ మందులు తెప్పించుకోవడమేమిటి?" అన్నది కాత్యాయని.

"ఏమి చేస్తాను? మా ఆయన మగమహారాజు. మేమిద్దరం ఉద్యోగాలు చేస్తున్నామా? ఆయన ఇంటిపనులు ముట్టనే ముట్టడు. ఇంటికి రాగానే న్యూస్ పేపర్, టీవీతో కాలక్షేపం. కరెంట్, టెలిఫోన్ బిల్లులు కూడా కట్టడు. నాకంటే ముందు ఇంటికి చేరుకున్నా ఇంట్లో పనులకు ఇంత సహాయం రాడు" అన్నది వర్ధిని.

""మా ఆయన అయితే చేసే ప్రతి పనికి వంకలు. రాత్రికి యే పదింటికో ఇంటి చేరుకోవడం పైగా తాను చేసే పని చాలా ప్రధానమైనది. తాను చాలా బిజీ అనుకుంటాడు" అన్నది పార్వతి.

"కాస్త శేషు వచ్చిన తరువాత పనులు చేసి పెడుతున్నాడు. కొంచెం వెసులుగా ఉంది" అంది పర్వీన్. వంత పాడింది కాంతం.

"ఔనులెండి మీ అందరికీ సహాయకారిగా ఉంటాడు. పైగా మీరు "తమ్ముడూ అన్నయ్యా" అంటుంటారు కదా" అన్నది కాత్యాయని.

"తమ్ముడా.. తలుపు చెక్కలా.. ఒకచోట పనిచేస్తున్నాము. మనకా అటు ఇంటి పనులు, ఇటు ఆఫీస్ పనులు, పిల్లల పెంపకం వీటన్నిటితో ఊపిరాడదు. వచ్చిన ఉద్యోగాన్ని వదులుకోలేము. ఏదో కాస్త ప్రేమగా తమ్ముడు, అన్నయ్యా అని అంటుంటే తోటి మగ ఉద్యోగస్తులు కాస్త మన పట్ల సుహృద్భావాన్ని చూపుతారు. మన పనులు జరిగిపోతాయి" అన్నది వర్ధిని.

"అంతే" అన్నట్లుగా తలుపారు కాంతం, పార్వతీ, పర్వీన్, నవమణి మొదలైనవారు.

"అంటే మన పనులు చేయించుకోవడం కొరకు ఈ సోదర బంధాన్ని వినియోగించుకోవాల్సిన అవసరం ఉన్నదా?" అన్నది కాత్యాయని స్థిరంగా.

కాత్యాయని అందరిలోకి కొంచెం విశాల భావాలు కలది, పాజిటివ్ అవుట్ లుక్, వర్క్ కల్చర్, డీసెన్సీ తెలిసిన మనిషి.

"తప్పదు మనం ఒకచోట కలిసి పనిచేస్తున్నప్పుడు, ఏదో ఒక సందర్భంలో క్లోజ్‌గా మూవ్ కాక తప్పదు. అదే అదనుగా చూసుకుని ఎవరైనా వెధవ వేషాలు వేయవచ్చు కదా అందుకే ముందుగా తమ్ముడూ, అన్నయ్యా అంటే సరిపోతుంది. ఎమోషనల్‌గా కట్టడి చేసినట్టవుతుంది" అన్నది కాంతం.

"అంటే మనలో ఉన్న సోషల్ ఇన్‌సెక్యూరిటీ ఫీలింగ్ కవర్ చేసుకోవడానికి ఈ విధంగా సోదర బంధం ప్రదర్శించాలన్నమాట. ఇలాగైతే "మత్‌లబీ" అవుతాము కదా" అన్నది కాత్యాయని.

"యస్! మత్‌లబీ కాకుంటే మరేమిటి? మనమెక్కడి వాళ్ళమో, ఇలా కలిసాం. కొంతకాలం కలిసి పనిచేస్తాం. ఇలా ఉన్నంతకాలం మృదువుగా, సాఫీగా జరిగిపోవాలి. అంతే. ఆ మాత్రం లౌక్యం తప్పదు. నిజానికి మనమెవరము ఎవరికి ఏమీ కాము. శేషును చూస్తే నాకు మా తమ్ముడు గుర్తుకురాడు. కానీ నేతనితో 'నిన్ను చూడగానే మా తమ్ముడు గుర్తుకు వస్తాడు' అన్నాను. కరిగిపోయాడు. చెప్పిన పనులన్నీ చేస్తాడు" అన్నది వర్ధిని.

"శేషు రాక మునుపు అతని స్థానంలో శ్రీకాంత్ పనిచేసేవాడు నేనొకటి రెండు సార్లు ఆఫీస్ పనిలో సాయం తీసుకున్నాను. దానితో అతడు చొరవతీసుకుని నన్ను సినిమాకు రమ్మన్నాడు. అందుకే శేషు చేరిన మొదటిరోజే అతడిని అన్నయ్యా అని పిలిచాను. దాంతో అతడు నన్ను చెల్లీ అంటాడు" అన్నది కాంతం.

"అంటే అభద్రతా భావం నుండి సోదరభావం వచ్చిందే తప్ప ఆప్యాయత నిండీ, పండీ కాదన్నమాట" అన్నది కాత్యాయని.

"చూడు కాత్యా! నీవు చాలా ఎఫిషియంట్. మీ ఆయన చాలా మంచివాడు. నీ పనులు నీవు చూసుకోగలవు. పైగా నీలా మేము ప్రతి విషయాన్నీ సిద్ధాంత, రాద్ధాంతాలతో బేరీజు వేస్తూ నడుచుకోలేము. నిజానికి నీ అంత ఆర్గనైజ్డ్‌గా ఆలోచించలేము. మధ్యతరగతి జీవితాలు, మధ్య తరగతి మనస్తత్వాలు" అన్నది వర్ధిని.

"ఎందుకో మీ అభిప్రాయాలతో ఏకీభవించలేకపోతున్నాను. మనము ఒక పక్క స్త్రీల హక్కుల కోసం పోరాడుతున్నాం. అన్ని విషయాలలో సమగ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాం. మగవారితో సమానంగా ఒక్కొక్కసారి అంతకంటే ఎక్కువగా పని చేయగలుగుతున్నాం. కానీ ఎక్కడో మనలో అభద్రతాభావం కప్పిపుచ్చుకోవడానికి, పనుల్లో జరిగే తప్పులనుండి బయట పడడానికి తోటి వారితో సోదర భావం నటించాల్సిన అవసరంలేదు. నిజంగా అది మనసు అట్టడుగు పొరల్లోంచి వస్తే మంచిదే అన్నయ్యో, తమ్ముడో అని అన్నంత మాత్రాన మగవాళ్ళు వచ్చి మనమీద పడిపోతారా? అక్కా, చెల్లీ అంటూనే తోడేలులా చూసే మగ గాడిదల గురించి మనకు తెలియదా? అన్నట్లు మీకో విషయం చెప్పాలి. ఒకరోజు ఆడిటింగ్ సెక్షన్‌లో పనిచేసే వెంకటేశం నా దగ్గరకి వచ్చి "సిస్టర్ మీ వారికి కొంచెం చెప్పి హెడ్ ఆఫీసులో ప్రమోషన్ ఫైల్ కాస్త త్వరగా మూవ్ అయ్యేట్టు చూడండి" అన్నాడు. అతడెలాంటి వాడో మీ అందరికీ తెలుసు. నేను వెంటనే సిస్టర్ అని పిలవకున్నా చూస్తాను. మీరు నిజంగా ప్రమోషన్‌కు అర్హులయి ఉంటే?" అన్నాను.

దానితో అతడేమనుకున్నాడో ఏమో "థాంక్స్" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. తప్పకుండా 'ఫీల్'అయివుంటాడు. అయినా నేను బాధపడను. ఎందుకంటే "సరే బ్రదర్" అంటే, ఇలాంటి క్యారెక్టర్‌లెస్ మనిషిని బ్రదర్ అని సంబోధించినందుకు నేను ఫీల్ అయ్యేదానిని. అయినా నేను ఫీల్ కానిది నానోటినుండీ అనలేను. ఒక్క విషయం చెబుతాను. హిపోక్రసీ లేకుండా జీవించడంలో ఆనందం, తృప్తి ఉంది" అన్నది కాత్యాయని.

"ఏమోతల్లీ నీలాగా మేము ఆలోచించలేము. మమ్మల్నిలా వదిలేయి. మాకు ఇందులో సుఖం ఉంది. అలా అని మేము చెడ్డవాళ్ళమేమీ కాదు. ఇది "మిస్ యుటిలైజేషన్ ఆఫ్ ఎమోషన్స్ అండ్ హ్యూమన్ రిలేషన్స్ అయితే కావచ్చు కానీ మా స్కీమ్ మాకుంది. ఇది మేము ఏర్పరుచుకున్న రక్షాబంధనం" అన్నది వర్ధిని.

"ఔను" అన్నది కాంతం, పర్వీన్, నవమణీలు వర్ధిని మాటే నిజమన్నట్లుగా తలూపారు.

కళ్ళు మూసుకుని విశ్రాంతి తీసుకుందామనుకున్న శేషుకు ఆ మాటలు వినిపించసాగాయి. కాసేపు అలాగే కూర్చుండిపోయాడు. గుండె మెలిపెట్టిన ఫీలింగ్. అక్కడినుండి నిశ్శబ్దంగా బయటికి వచ్చాడు. శ్రీశైలం కనిపించాడు. ఎవరెవరికి ఏమేమి ఇవ్వాలో వివరంగా చెప్పి, తన చేతిలోని సంచిలను అతనికి అప్పగించి ముందు నడిచాడు.

లిఫ్ట్ బాగయింది. క్రిందకి వచ్చాడు. ఆపై రోడ్డువైపుకు నడిచాడు. తలలో సన్నని పోటు సలుపుతుంది. బస్‌స్టాండ్ కావడంతో బాగా రద్దీగా ఉంది.

"తమ్ముడూ? కొంచెం గీ బ్యాగ్ తలపై పెడితే నెమ్మదిగా బస్సు ఎక్కుతాను" మధ్యవయస్కురాలైన స్త్రీ సరుకులు, కూరగాయల సంచులతో సతమతమవుతూ దీనంగా అడుగుతుంది.

శేషు మాట్లాడలేదు. ఆమె మాటలు అతడికి అనీజీగా అనిపించాయి. ఇంతలో బస్సు వచ్చింది. ఆమె పడే హడావిడి, బాధను చూసి, శేషు సంచులను అందించాడు. ఆమె ఆశీర్వచనంతో కూడిన నవ్వుతో థాంక్స్ చెప్పింది. బస్సు వెళ్ళిపోయింది.

మైండ్ బ్లాంక్ అయింది. జేబులోనుండీ సిగరెట్ పెట్టె తీసాడు. సిగరెట్ నోట్లో పెట్టుకుని, అగ్గిపెట్టెకై మరొక జేబులో చేయిపెట్టాడు. అగ్గిపెట్టెతోపాటుగ మెత్తగా, మృదువుగా తగిలాయి. అవి బయటికి తీసాడు. రంగురంగుల మృదువైన దారాలతో, బొమ్మలతో, కుచ్చులతో ఆకర్షణీయంగా ఉన్నా రాఖీలు. రేపు రక్షాబంధన్ దినం. అందుకే వస్తూ వస్తూ మార్కెట్‌లో తీసుకున్నాడు. తమ్ముడూ...అన్నయ్యా అనిపిలిచే వర్ధినీ కాంతంలతో కట్టించుకుందామని.

సిగరెట్ పీలుస్తూ వాటికేసి తదేకంగా చూసాడు. కొంత ఫిలసాఫికల్‌గా, కొంత అయోమయంగా, కొంత అసహ్యంగా అనిపించింది. వెంటనే సిగరెట్‌తో పాటు వాటినీ చెత్తకుండీలోకి విసిరివేసాడు.

సెల్‌ఫోన్ తీసాడు. ఊళ్ళో ఉన్న స్వంత చెల్లెలికి ఫోన్ చేసాడు. శేషు చెల్లెలు రమ్య ఫోన్ రిసీవ్ చేసుకుంది. "హ్యాపీ రక్షాబంధన్ చెల్లాయ్" అన్నాడు శేషు ఆప్యాయంగా.

"థాంక్యూ అన్నయ్యా అయినా ఫోన్‌లో విషెస్ ఏమిటి? నువ్వు వస్తావని నీకిష్టమైన మైసూర్ పాక్ చేసాను. నీకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను" అన్నది.

"వస్తానమ్మా అదే చెప్పుదామని ఫోన్ చేసాను. రేపు ఉదయానికి ఇంట్లో ఉంటాను" అంటూ ఫోన్ పెట్టేసాడు. రక్తం పంచుకుని పుట్టిన చెల్లెలికి నిఖార్సైన సహోదర బంధానికి నిలువెత్తు సాక్ష్యమైన అనుంగు సోదరితో కట్టించుకోవడానికి రాఖీలను, ఏదైనా మంచి గిఫ్ట్‌ను కొనాలని మార్కెట్ వైపు నడిచాడు.

Click here to share your comments